

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/80/2023
Identifikačné číslo spisu:	6418204115
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6418204115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ T. X., narodeného XX. Y. XXXX, 2/ Mgr. M. X., narodenej XX. V. XXXX, obaja bytom D. nad S., B. XXX/XX, zastúpených advokátkou Mgr. et. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, Žiar nad Hronom, Pod Donátom 5, proti žalovanému Bytovému spoločenstvu domu 498, Žiar nad Hronom, Sládkovičova 30, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Špireková & Partners s.r.o., Žiar nad Hronom, Nám. Matice slovenskej 6, IČO: 47232811, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 22Csp/72/2018, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/25/2022 z 24. novembra 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 27. mája 2022 č. k. 22Csp/72/2018-302 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 507,56 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 507,56 eura odo dňa 26.10.2018 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku uplatneného príslušenstva žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

1.1. Súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú vlastníkami nehnuteľností, a to bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. XX obytného domu, súp. č. XXX a XXX, ako aj príslušných spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného obytného domu, pričom všetky uvedené nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX v kat. území D. nad S.. V priebehu mesiacov december 2014 až marec 2015 došlo zo strany žalobcov k ohláseným stavebným úpravám na nehnuteľnostiach, pričom bolo zrealizované odpojenie od teplovodného stúpačkového rozvodu v obytnom dome. Rozvody ústredného kúrenia v miestnosti kuchyňa a spálňa boli ukončené (zabíndované) nad podlahou. V miestnosti kuchyňa bol osadený plynový kotol so zásobníkom na vodu, ktorý slúžil na vykurovanie bytu a ohrev teplej vody. Kotol bol napojený na rozvod vody v byte, na prívod plynu z existujúceho plynomeru v bytovom jadre a na rozvod elektriny v byte. Z kotla viedli nové

rozvody tepla (slúžiace na vykurovanie bytu) v podlahe miestností kuchyňa, obývacia izba, spálňa, detská izba, spálňa, kumbál a kúpeľňa. Na základe uvedeného považoval súd prvej inštancie za nesporné, že žalobcovia 1/ a 2/ sa odpojili od centrálného vykurovacieho systému, pričom tá skutočnosť, či toto odpojenie bolo realizované legálne alebo nelegálne, bola pre rozhodnutie vo veci samej irelevantná.

1.2. Pokiaľ išlo o použitie vzorca na výpočet nedoplatkov v zmysle § 4 ods. 4 vyhlášky č. 240/2016Z. z. podľa názoru súdu prvej inštancie uvedený vzorec nebolo možné na danú skutkovú situáciu aplikovať. Toto ustanovenie bolo možné použiť v prípade, kedy konečný spotrebiteľ skutočne teplo na vykurovanie odoberal, avšak svojím konaním neumožnil odberateľovi zapojiť rozdeľovače alebo určené meradlo na meranie tepla alebo neumožnil ich odčítanie, alebo do nich nesprávne zasahoval, čím spôsobil ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodil. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobcovia uhradili zálohy za teplo na vykurovanie vo výške 444,24 eura, pričom náklady predstavovali sumu 507,56 eura. Keďže žalobcovia neodoberali teplo na vykurovanie z centrálného vykurovacieho systému od marca 2015, pričom platili zálohy za teplo na vykurovanie (rok 2015 - 336,24 eura, 2016 - 336,24 eura, 2018 - 444,24 eura) a spornou ostala otázka spôsobu vyúčtovania tepla na vykurovanie zo strany žalovaného potom, keď zo strany žalobcov došlo k reálnemu odpojeniu od centrálného vykurovacieho systému. Prvoinstančný súd nemal preukázané, že žalobcom bolo skutočne dodané teplo, za ktoré by bolo možné vyúčtovať žalovanú sumu, a preto dospel k záveru, že na strane žalovaného skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobcovia reálne neuskutočňovali odber tepelnej energie na vykurovanie, ani čiastočne, a pokiaľ žalovaný namietal, že vyúčtoval odber tepelnej energie na základe reálneho odberu zo strany žalobcov, bolo jeho povinnosťou toto tvrdenie preukázať.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom sp. zn. 16CoCsp/25/2022 z 24. novembra 2022 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 507,56 eura s príslušenstvom tak, že žalobu zamietol (výrok I.), zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % tak, že žalobcovia sú povinní zaplatiť náhradu trov prvoinstančného aj odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku uplatneného príslušenstva zamietol, ostal nedotknutý (výrok III.)

2.1. Odvolací súd právne závery súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil z dôvodu, že v konaní nepreukázal, že žalobcami došlo v rozhodnom období k reálnemu odberu tepla na vykurovanie, nepovažoval za správne. Podstatným podľa odvolacieho súdu bolo, či žalobcovia reálne uskutočňovali odber tepelnej energie na vykurovanie alebo nie, a to čo i len čiastočne, napríklad v rozsahu odberu časti tepelnej energie, na ktorej sa podieľajú všetci vlastníci predmetného bytového domu. Keďže sa žalobcovia odpojili od centrálného vykurovacieho systému v predmetnom bytovom dome bolo zrejmé, že žalovaný nevyúčtoval dodávku tepla do centrálného vykurovacieho systému žalobcom na základe reálnej dodávky tohto tepla, ale z dôvodu, že žalobcovia sa odpojili od centrálného vykurovacieho systému bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi bytu a bez súhlasu správcu jednotlivých bytov. Podľa odvolacieho súdu odpojením sa od centrálného vykurovacieho systému žalobcami bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi obytného domu a so správcom sa žalobcovia nezbavili povinnosti platiť úhradu za poskytovanie ústredného kúrenia.

2.2. Podľa odvolacieho súdu v konaní nebolo sporným, že žalovaný ako spoločenstvo vyúčtovalo úhrady za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu a nebytových priestorov za rok 2017 v súlade s § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a vykonalo vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome (§ 7b ods. 3). Zároveň nebola sporná ani tá skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ sa odpojili od centrálného vykurovacieho systému predmetného obytného domu, sporným bola len tá skutočnosť, či sa odpojili legálne alebo nelegálne. Pokiaľ by sa boli odpojili legálne, v tom prípade žalovaný by nemal nárok na náhradu nákladov vynaložených v súvislosti s dodávkou tepla do centrálného vykurovacieho systému voči žalobcom 1/ a 2/. V opačnom prípade, ale by žalovaný mal nárok na náhradu vynaložených nákladov aj v tom prípade, ak by teplo do vykurovacieho systému žalobcov 1/, 2/ reálne aj nedodával z toho dôvodu, že k jeho nedodaniu by bolo došlo zavinením žalobcov 1/, 2/, ktorí sa nelegálne od centrálného vykurovacieho systému odpojili. Predmetný bytový dom bol skolaudovaný ako stavba s centrálnou dodávkou tepla zabezpečovanou ústredným vykurovaním a byty v bytovom dome boli napojené na tepelnú prípojku, do ktorej bolo dodávané teplo z

tepelného zdroja.

2.3. Žalovaný v konaní preukázal, že žalobcovia sa od centrálneho zdroja vykurovania odpojili nezákonným spôsobom. Žalobcovia v konaní nepreukázali súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom obytnom dome, ktorý je zákonnou podmienkou legálnosti postupu žalobcov v súlade s § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého ustanovenia vlastní bytu alebo nebytového priestoru v dome nemôže vykonávať úpravy bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktorými by ohrozoval alebo rušil ostatných v neprimeranom rozsahu, alebo by menil vzhľad domu bez súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (veta prvá). Vývedením a umiestnením koaxiálneho komína z vlastného zdroja vykurovania zriadeného v byte žalobcov (ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná) došlo k zásahu do spoločných častí bytového domu, ktorým sa zmenil vzhľad domu. Z uvedeného dôvodu sa dôvodne vyžadovalo od žalobcov predloženie súhlasu bytového spoločenstva podľa § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. s uvedenou zmenou.

2.4. Podaním č. XXXX/XXXX O:XXXX/XXXX zo dňa 09. 04. 2015 Mesto Žiar nad Hronom ako príslušný stavebný úrad oznámilo začatie konania o dodatočnom povolení stavby „Odpojenie od teplovodného stúpačkového rozvodu, realizácia samostatného kúrenia“, „byt č. XX, vchod č. XX, bytový dom súpisné číslo XXX, Ulica B., na pozemku parc. č. CKN XXX/X v kat. úz. D. nad S., ktorú realizovali bez príslušného povolenia“, postavenej bez stavebného povolenia a vyzvalo žalobcov na predloženie konkrétnych špecifikovaných dokladov s upozornením na možný postup podľa § 88a ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím č. 2307/2015 zo dňa 30.11.2015, voči ktorému sa žalobcovia odvolali, stavebný úrad nariadil odstránenie predmetnej stavby a Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, uvedené rozhodnutie stavebného úradu rozhodnutím č. OÚ-BB-Y zo dňa 17.05.2016 zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Potom, čo stavebný úrad výzvou č. XXX/XXXX O-XXXX/XXXX zo dňa 02.06.2017 vyzval žalobcov ako vlastníkov stavby, aby v uvedenej lehote predložili súhlas Spoločenstva v zmysle § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. stavebný úrad pod číslom XXX/XXXX O:XXXX/XXXX zo dňa 28.11.2018 formou verejnej vyhlášky oznámil konanie o nariadení odstránenia stavby a rozhodnutím č. XXX/XXXX (XXX/XXXX) O:XXXX/XXXX zo dňa 25.02.2018 podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona nariadil žalobcom ako vlastníkom odstránenie stavby. O odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu stavebného úradu rozhodol Okresný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. OÚ-BB-Y PN zo dňa 29.07.2019 tak, že odvolanie žalobcov ako neopodstatnené zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy - stavebného úradu potvrdil. Žalobcovia sa správnu žalobou domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného - Okresného úradu v Banskej Bystrici v spojení s rozhodnutím stavebného úradu, o ktorej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/224/2019-302 zo dňa 27.01.2022 tak, že žalobu zamietol. Nezákonnosť rozhodnutia Okresného úradu v Banskej Bystrici teda žalobcovia 1/, 2/ nepreukázali. Predmetným rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie stavebného úradu, ktorým sa uložila povinnosť žalobcom 1/, 2/ stavbu odstrániť, stavebný úrad v rozhodnutí č. XXX/XXXX (XXX/XXXX O:XXXX/XXXX zo dňa 25. 02. 2019) v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že stavbou došlo k zmene vzhľadu bytového domu, v ktorom sa stavba nachádza, mali žalobcovia predložiť súhlas Spoločenstva so zmenou vzhľadu domu podľa § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z., ktorý nepredložili (Spoločenstvo súhlas neposkytlo), a teda je možné konštatovať, že žalobcovia sa odpojili od centrálneho vykurovacieho systému a zmenili vzhľad obytného domu nezákonne.

2.5. Dodávka tepla na vykurovanie a rozpočítavanie jeho množstva dodaného do predmetného bytového domu sú zabezpečené a riadia sa zákonom č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Byty v tomto bytovom dome sú napojené na tepelnú prípojku, do ktorej je dodávané teplo z tepelného zdroja a zo strany konečného spotrebiteľa tepla (vlastníka bytu) nepostačuje odhlásenie odberu tepla a nelegálne odpojenie od centrálneho zdroja vykurovania. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobca nie je oprávnený odpojiť sa od centrálneho zdroja vykurovania len na svoju žiadosť a z vlastnej iniciatívy, bez predchádzajúceho kolaudačného rozhodnutia o zmene napojenia žalobcu na vlastné individuálne vykurovanie mimo spoločného vykurovacieho systému (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 09. 2021 sp. zn. 1Cdo/139/2019). Na základe uvedeného bolo zrejmé, že žalobcovia odoberali teplo mimo spoločného vykurovacieho systému, a preto žalovaný im teplo v

súlade so zmluvou o výkone správy dodávať nemohol, avšak z dôvodov, ktoré existovali a existujú na strane žalobcov. Žalobcovia teda zapríčinili, že žalovaný im teplo nemohol dodávať z dôvodu do zásahu tepelných zariadení (§ 22 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov), ktorý je možné vykonať len so súhlasom prevádzkovateľa alebo dodávateľa tepla. Žalovaný preto správne rozpočítaval dodávanie tepla žalobcom podľa § 7 ods. 4 vyhlášky MH SR č. 240/2016, ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode a rozpočítavania množstva tepla. Žalobcovia sa nelegálnym odpojením od centrálného vykurovacieho systému nezbavili povinnosti platiť úhrady za poskytovanie ústredného kúrenia, a preto odvolací súd bol toho názoru, že žalovaný sa v súdnej veci bezdôvodne neobohatila a z toho dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“), ktoré vyvodzujú z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Žalobcovia navrhli dovolaciemu súdu zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na nové konanie. Dovolatelia zároveň podali návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku v zmysle § 444 ods. 1 CSP.

3.1. Porušenie práva na spravodlivý proces namietajú v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Podľa dovolateľov odvolací súd žiadnym spôsobom riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie o záveroch spočívajúcich v tom, že zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v súvislosti s odoberaním tepla a jeho vyúčtovaním. Predmetné závery odvolacieho súdu sú aj v priamom rozpore s vykonaním dokazovania. Podľa dovolateľov odvolací súd neodôvodnil náležite a zákonne napadnuté rozhodnutie aj s poukazom na správne príslušné právne ustanovenia subsumujúce vzťah medzi žalobcami a žalovaným (§ 451, § 456 Občianskeho zákonníka). Boli toho názoru, že žalovaný bol povinný im vydať nimi uhradené ročné preddavky za rok 2017 za nespotrebované teplo, a to vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobcov nedošlo k spotrebe žiadneho tepla ani k jeho žiadnemu odberu. Žalobcovia sa zároveň procesne nestotožnili s rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj zo strany Mesta Žiar nad Hronom v rámci správneho súdnictva. Podľa nich v stavebnom konaní došlo k porušeniu princípu rovnosti a zákazu diskriminácie, keďže v meste Žiar nad Hronom sa nachádza niekoľko samostatných bytových jednotiek, ktoré sú odpojené od centrálného vykurovacieho systému a je otázne, na základe akého právneho titulu boli stavebné práce týkajúce sa odpojenia od centrálného vykurovacieho systému zrealizované.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril a navrhol, aby najvyšší súd dovolanie žalobcov odmietol, alternatívne zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami,

preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcov, že v konaní došlo k nim tvrdeným vadám zmätočnosti (bod 3.1)

10. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP de facto tým, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil napadnuté rozhodnutie a nesprávne právne posúdil prejednávanú vec.

11. Podstatou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je vysvetlenie, objasnenie a „obhájenie“ toho, ako súd procesne postupoval (vrátane toho, ako rozhodol), a ako také nemôže byť od doterajšieho procesného postupu oddelené. Rozhodnutie je vyvrhnutím procesného postupu súdu a samotné súdne rozhodnutie je najdôležitejším procesným úkonom súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu a jeho odôvodnenie je spôsobilým predmetom dovolacieho prieskumu pri tvrdenom porušení práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (II. ÚS 120/2020).

12. Dovolací súd pritom dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 a § 393 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnení a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj ich všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe odvolací súd dospel, je prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil a ako ich právne posudzoval. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, na základe akých skutočností dospel k záveru, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol. Odvolací súd náležitým spôsobom odôvodnil prečo zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v súvislosti s odoberaním tepla a jeho vyúčtovaním, keď poukázal na to, že žalobcovia neboli oprávnení odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania len na svoju žiadosť a z vlastnej iniciatívy, bez predchádzajúceho kolaudačného rozhodnutia o zmene napojenia žalobcu na vlastné individuálne vykurovanie mimo spoločného vykurovacieho systému. Na základe uvedeného bolo zrejmé, že žalobcovia odoberali teplo mimo spoločného vykurovacieho systému, a preto žalovaný im teplo v súlade so zmluvou o výkone správy dodávať nemohol, avšak z dôvodov, ktoré existovali a existujú na strane žalobcov. Žalobcovia teda zapríčinili, že žalovaný im teplo nemohol dodávať z dôvodu

do zásahu tepelných zariadení (§ 22 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov), ktorý je možné vykonať len so súhlasom prevádzkovateľa alebo dodávateľa tepla. Žalovaný preto správne rozpočítaval dodávanie tepla žalobcom podľa § 7 ods. 4 vyhlášky MH SR č. 240/2016, ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode a rozpočítavania množstva tepla. Žalobcovia sa nelegálnym odpojením od centrálného vykurovacieho systému nezbavili povinnosti platiť úhrady za poskytovanie ústredného kúrenia, a preto odvolací súd bol toho názoru, že žalovaný sa v súdnej veci bezdôvodne neobohatil (bod 19 napadnutého rozhodnutia). Dovolací súd zároveň upriamuje pozornosť na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument procesnej strany sporu (II. ÚS 76/07). Za vadu zmätočnosti nemožno považovať ani to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

14. Dovolatelia za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP považovali aj nesprávny právny záver odvolacieho súdu (nenáležité odôvodnenie s poukazom na normy subsumujúce vzťah sporových strán - ustanovenie § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka“), dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy občianskeho súdneho konania dospel najvyšší súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a tiež sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá žalobcami tvrdenú vadu zmätočnosti (§ 420 CSP), zotrval aj judikát R 24/2017 a tiež viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (por. sp. zn. 1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018).

15. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia nedôvodne namietajú existenciu procesnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd dovolanie žalobcov odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

16. Podľa § 444 ods. 1 CSP, dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020).

18. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.